

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej*

PIERWSZY DZIEŃ EGZAMINU RADCOWSKIEGO 15 MARCA 2016 r.

CZĘŚĆ PIERWSZA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa karnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa karnego zawarte jest na 39 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

1. Po zapoznaniu się z aktami sprawy proszę przygotować - jako pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego radca prawny Roman Mądry - apelację, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do jej wniesienia, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej przez siebie strony.
2. Należy przyjąć, że:
 - we wszystkich pismach procesowych oraz protokołach, wyroku i uzasadnieniu znajdują się własnoręczne podpisy uprawnionych osób;
 - pokrzywdzony oraz oskarżeni zostali pouczeni w sposób właściwy, zgodny z przepisami, o swoich uprawnieniach oraz obowiązkach;
 - w protokołach przesłuchań świadków i podejrzanych podano serie i numery dowodów osobistych przesłuchiwanym oraz ich PESEL; wskazano też organ, który wydał dowód osobisty;
 - dane dotyczące miejsca zamieszkania (ustalone na podstawie dokumentu tożsamości) oraz miejsca pracy świadków nie zostały zamieszczone w protokołach ich przesłuchania i protokole rozprawy; dane te zamieszczono w załącznikach do protokołów (art. 148 § 2a k.p.k.) i znajdują się one w odrębnym załączniku adresowym – załączonym do akt sprawy wyłącznie do wiadomości organu prowadzącego postępowanie;
 - Leszek Sroka, Piotr Marecki, Jan Kołek i Andrzej Zajac zostali zaznajomieni z aktami postępowania przygotowawczego i poinformowano ich, jakie materiały z tych akt, stosownie do wymogów art. 334 § 1 k.p.k., będą przekazane sądowi wraz z aktem oskarżenia (są to materiały znajdujące się w zadaniu oraz materiały, co do których, zgodnie z poleceniem, należy założyć, że znajdują się w zadaniu);
 - w stosownym terminie wydano postanowienie o zamknięciu śledztwa;
 - **w aktach sprawy znajdują się także następujące dokumenty:**
 - a) informacje z Krajowego Rejestru Karnego, że oskarżeni nie są w nim notowani,
 - b) informacje z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskane drogą elektroniczną, z których wynika, że Piotr Marecki, Jan Kołek i Andrzej Zajac nie posiadają żadnego majątku ani źródeł dochodu oraz nie zakończono i nie prowadzi się wobec nich postępowań podatkowych,
 - c) protokół oględzin samochodu marki Opel Astra stanowiącego własność pokrzywdzonego Leszka Sroki wraz z dokumentacją fotograficzną, sporządzony w dniu 21 października 2015 r., w którym stwierdzono, że wszystkie szyby w pojeździe zostały wybite; nie znaleziono żadnych śladów, które nadawałyby się do badań i pozwoliłyby ustalić sprawcę bądź sprawców zniszczenia szyb,
 - d) oryginał faktury z dnia 30 października 2015 r., przedłożonej przez pokrzywdzonego Leszka Srokę w trakcie przesłuchania go w charakterze świadka w toku postępowania przygotowawczego w dniu 2 listopada 2015 r., a z której wynika, że za zniszczone szyby w samochodzie Opel Astra i ich montaż zapłacił w salonie „Opel – Kowalski” kwotę 2 000 złotych,

- e) protokół okazania Andrzeja Zająca pokrzywdzonemu Leszkowi Sroce (w grupie obejmującej łącznie cztery osoby), sporządzony w dniu 2 listopada 2015 r., z którego wynika, że pokrzywdzony rozpoznał wśród okazywanych Andrzeja Zająca, jako osobę mu znaną, ale zaznaczył, iż nie jest pewien czy uczestniczył on w rozboju popełnionym na jego szkodę w dniu 19 października 2015 r.,
 - f) odpis skrócony aktu zgonu, wystawiony przez Urząd Stanu Cywilnego w Lesznie, z którego wynika, że Maria Zając zmarła 30 stycznia 2016 r.
3. Sporządzając apelację lub opinię należy podpisać ją imieniem i nazwiskiem uprawnionej osoby.
 4. W przypadku sporządzenia apelacji należy przyjąć, że sądem odwoławczym jest Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział IV Karny Odwoławczy, ul. Aleje Marcinkowskiego 32, 61 – 745 Poznań.
 5. Data rozwiązania zadania winna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.

**POSTANOWIENIE
O WSZCZĘCIU ŚLEDZTWA**

Dnia 20 października 2015 r.

Jarosław Lipiński – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie, na podstawie art. 303 k.p.k.,

postanowił

wszczać śledztwo w sprawie rozboju dokonanego na szkodę Leszka Sroki, w wyniku którego skradziono mu pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k.

Uzasadnienie

Z zebranych materiałów wynika, że doszło do popełnienia rozboju na szkodę Leszka Sroki, w wyniku którego skradziono mu pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. do popełnienia przestępstwa z art. 280 § 1 k.k.

(podpis prokuratora)
Jarosław Lipiński

POSTANOWIENIE O PRZEDSTAWIENIU ZARZUTÓW

Leszno, dnia 21 października 2015 r.

Jarosław Lipiński - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie, uwzględniając dane zebrane w sprawie o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. popełnione na szkodę Leszka Sroki, na podstawie art. 313 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przedstawić **Piotrowi Mareckiemu** zarzut, że:

w dniu 19 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Andrzejem Zającem oraz w celu dokonania kradzieży pieniędzy, groził Leszkowi Sroce natychmiastowym użyciem wobec niego przemocy polegającej na pobiciu go i pozbawieniu życia, przy czym zakończył swój udział w przestępstwie na tym etapie i nie brał udziału w kradzieży pieniędzy, natomiast Andrzej Zajacabrał w celu przywłaszczenia na szkodę pokrzywdzonego pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.

(podpis prokuratora)

Jarosław Lipiński

Treść postanowienia ogłoszono mi w dniu 21 października 2015 r. oraz pouczono o prawie żądania, do czasu zawiadomienia o terminie zapoznania się z materiałami śledztwa, podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie (art. 313 § 3 k.p.k.), w związku z tym oświadczam, iż nie żądam sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie, ani też nie żądam podania ustnie podstaw zarzutów.

(podpis podejrzanego)

Piotr Marecki

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

Leszno, dnia 21 października 2015 r., o godz. 16.20

Jarosław Lipiński - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie

działając na podstawie art. 175 § 1 k.p.k., zgodnie z art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k.

przy udziale protokolanta: Ewy Panicz

przesłuchał niżej wymienionego jako podejrzanego o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.

Tożsamość podejrzanego stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Podejrzanym podał następujące dane osobowe: imię i nazwisko: **Piotr Marecki**;

Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki: Marek i Ilona z domu Makuch;

Data i miejsce urodzenia: 23 lipca 1980 r. w Lesznie;

Miejsce zamieszkania: Leszno, ul. Krańcowa 34/11;

Obywatelstwo: polskie;

Wykształcenie: zawodowe;

Stan cywilny: kawaler;

Liczba dzieci i ich wiek: nie ma dzieci;

Liczba osób pozostających na utrzymaniu podejrzanego: nikt nie pozostaje na jego utrzymaniu;

Zawód wyuczony: mechanik samochodowy;

Zatrudniony: bezrobotny;

Uposażenie: nie uzyskuje, pozostaje na utrzymaniu rodziców;

Zajęcie i dochód miesięczny małżonka: nie jest żonaty;

Stan majątkowy: nie jest właścicielem nieruchomości ani też nie posiada wartościowych rzeczy ruchomych;

Karalność: nie karany;

Stan zdrowia: zdrowy, nie leczył się w poradni zdrowia psychicznego;

Podejrzanego pouczone o uprawnieniach określonych w art. 300 i 301 k.p.k. oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 74, 75, 77, 78 § 1, 138 i 139 k.p.k. Pouczenia te otrzymałem na piśmie.

(podpis podejrzanego)

Piotr Marecki

Podejrzanym nie żąda umożliwienia mu złożenia wyjaśnień na piśmie oraz nie żąda podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie.

(podpis podejrzanego)

Piotr Marecki

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

Podejrzanym wyjaśnia: Pouczony o treści praw i obowiązków podejrzanego, które otrzymałem też na piśmie, oświadczam, że przedstawiony mi w dniu dzisiejszym zarzut zrozumiałem. Przyznaję się do popełnienia zarzucanego mi przestępstwa.

W dniu 19 października 2015 r. około godz. 21.30 przebywałem z kolegą w parku położonym przy ul. Sosnowej w Lesznie. Piliśmy wódkę. Nie pamiętam, ile wypiliśmy. Nie podam danych kolegi, ponieważ tu chodzi o poważne przestępstwo i nie chcę go „wkopywać”.

W pewnym momencie zauważyliśmy siedzącego na jednej z ławek starszego mężczyznę. Postanowiliśmy go zastraszyć i zabrać mu pieniądze, aby przeznaczyć je na zakup alkoholu. Podeszliśmy do niego. Zaczęliśmy mu grozić. Krzyczeliśmy obaj, że go „skopimy”, „zabijemy”. On się bardzo przestraszył. Zaczął się trząść i płakać. Powiedział, że ma tylko 150 złotych. Prosił, aby mu ich nie zabierać, ponieważ nie będzie miał za co żyć. Znałem tego mężczyznę z widzenia. Nie pamiętam jego nazwiska, ale ma na imię Leszek. Wiem, gdzie mieszka. Mi się zrobiło go żal, ponieważ widziałem, jak bardzo się przestraszył. Jego płacz mnie wzruszył. Kiedy byłem dzieckiem, to on był dla mnie zawsze miły. Powiedziałem koledze, że nie chcę w tym dalej uczestniczyć, a on niech robi, jak chce. Poszedłem do domu.

Chciałbym przyznać się do popełnienia jeszcze jednego przestępstwa, które nie zostało mi zarzucone, ponieważ Policja jeszcze o nim nie wie i chyba nie wie o nim sam pokrzywdzony. Otóż w dniu 20 października 2015 r., około godz. 23.00 przyszedł do mnie do domu Jan Kołek. My znamy się od dziecka. Nie wiem, co nam „odbiło”, ale udaliśmy się na ulicę, gdzie był zaparkowany samochód marki Opel Astra, którego właścicielem jest wspomniany przeze mnie starszy mężczyzna o imieniu Leszek. Kamieniami wybiliśmy wszystkie szyby w pojeździe. To był mój pomysł. Dowiedziałem się bowiem, że ten starszy mężczyzna zawiadomił o zdarzeniu w parku prokuraturę. Powiedział mi o tym Jan Kołek. Nie wiem, skąd on to wiedział. Byłem zły. Pomyślałem, że ja się nad tym starszym mężczyzną zlitowałem, a on na mnie doniósł. Teraz tego żałuję i postanowiłem wszystko wyznać.

Przesłuchanie zakończono w dniu 21 października 2015 r. o godz. 17.20.

Protokół po osobistym odczytaniu podpisuję.

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

(podpis podejrzanego)

Piotr Marecki

(podpis protokolanta)

Ewa Panicz

POSTANOWIENIE O UZUPEŁNIENIU POSTANOWIENIA O PRZEDSTAWIENIU ZARZUTÓW

Leszno, dnia 3 listopada 2015 r.

Jarosław Lipiński - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie, uwzględniając dane zebrane w sprawie przeciwko Piotrowi Mareckiemu, na podstawie art. 313 § 1 k.p.k. i art. 314 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

uzupełnić postanowienie o przedstawieniu zarzutów **Piotrowi Mareckiemu** wydane w dniu 21 października 2015 r. i przedstawić temu podejrzanemu zarzuty, że:

- I. w dniu 19 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Andrzejem Zającem oraz w celu dokonania kradzieży pieniędzy, groził Leszkowi Sroce natychmiastowym użyciem wobec niego przemocy polegającej na pobiciu go i pozbawieniu życia, przy czym zakończył swój udział w przestępstwie na tym etapie i nie brał udziału w kradzieży pieniędzy, natomiast Andrzej Zając zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę pokrzywdzonego pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.,
- II. w dniu 20 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Janem Kołkiem, uszkodził samochód marki Opel Astra, numer rejestracyjny PGN 1234, stanowiący własność Leszka Sroki w ten sposób, że uderzając kamieniami wybił w nim wszystkie szyby, czym spowodował szkodę w wysokości 2 000 złotych, przy czym działał publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

(podpis prokuratora)

Jarosław Lipiński

Treść postanowienia ogłoszono mi w dniu 3 listopada 2015 r. oraz pouczono o prawie żądania, do czasu zawiadomienia o terminie zapoznania się z materiałami śledztwa, podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie (art. 313 § 3 k.p.k.), w związku z tym oświadczam, iż nie żądam sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie, ani też nie żądam podania ustnie podstaw zarzutów.

(podpis podejrzanego)

Piotr Marecki

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

Leszno, dnia 3 listopada 2015 r., o godz. 10.00

Jarosław Lipiński - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie

działając na podstawie art. 175 § 1 k.p.k., zgodnie z art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k.

przy udziale protokolanta: Ewy Panicz

przesłuchał niżej wymienionego jako podejrzanego o czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

Tożsamość podejrzanego stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Podejrzanym podał następujące dane osobowe: imię i nazwisko: **Piotr Marecki**;

Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki: Marek i Ilona z domu Makuch;

Data i miejsce urodzenia: 23 lipca 1980 r. w Lesznie;

Miejsce zamieszkania: Leszno, ul. Krańcowa 34/11;

Obywatelstwo: polskie;

Wykształcenie: zawodowe;

Stan cywilny: kawaler;

Liczba dzieci i ich wiek: nie ma dzieci;

Liczba osób pozostających na utrzymaniu podejrzanego: nikt nie pozostaje na jego utrzymaniu;

Zawód wyuczony: mechanik samochodowy;

Zatrudniony: bezrobotny;

Uposażenie: nie uzyskuje, pozostaje na utrzymaniu rodziców;

Zajęcie i dochód miesięczny małżonka: nie jest żonaty;

Stan majątkowy: nie jest właścicielem nieruchomości ani też nie posiada wartościowych rzeczy ruchomych;

Karalność: nie karany;

Stan zdrowia: zdrowy, nie leczył się w poradni zdrowia psychicznego;

Podejrzanego pouczone o uprawnieniach określonych w art. 300 i 301 k.p.k. oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 74, 75, 77, 78 § 1, 138 i 139 k.p.k. Pouczenia te otrzymałem na piśmie.

(podpis podejrzanego)

Piotr Marecki

Podejrzanym nie żąda umożliwienia mu złożenia wyjaśnień na piśmie oraz nie żąda podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie.

(podpis podejrzanego)

Piotr Marecki

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

Podejrzanym wyjaśnia: Pouczony o treści praw i obowiązków podejrzanego, które otrzymałem też na piśmie, oświadczam, że przedstawione mi w dniu dzisiejszym zarzuty zrozumiałem. Przyznaję się do popełnienia zarzucanych mi przestępstw. Podtrzymuje wyjaśnienia, które złożyłem w dniu 21 października 2015 r. Obecnie odmawiam składania wyjaśnień.

Przesłuchanie zakończono w dniu 3 listopada 2015 r. o godz. 10.20.

Protokół po osobistym odczytaniu podpisuję.

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

(podpis podejrzanego)

Piotr Marecki

(podpis protokolanta)

Ewa Panicz

POSTANOWIENIE O PRZEDSTAWIENIU ZARZUTÓW

Leszno, dnia 3 listopada 2015 r.

Jarosław Lipiński - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie, uwzględniając dane zebrane w sprawie przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. popełnionego na szkodę Leszka Sroki, na podstawie art. 313 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przedstawić **Andrzejowi Zajęcowi** zarzut, że:

w dniu 19 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Piotrem Mareckim oraz w celu dokonania kradzieży pieniędzy, groził Leszkowi Sroce natychmiastowym użyciem wobec niego przemocy polegającej na pobiciu go i pozbawieniu życia, przy czym Piotr Marecki zakończył swój udział w przestępstwie na tym etapie i nie brał udziału w kradzieży pieniędzy, natomiast Andrzej Zajęc zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę pokrzywdzonego pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k.

(podpis prokuratora)

Jarosław Lipiński

Treść postanowienia ogłoszono mi w dniu 3 listopada 2015 r. oraz pouczone o prawie żądania, do czasu zawiadomienia o terminie zapoznania się z materiałami śledztwa, podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie (art. 313 § 3 k.p.k.), w związku z tym oświadczam, iż nie żądam sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie, ani też nie żądam podania ustnie podstaw zarzutów.

(podpis podejrzanego)

Andrzej Zajęc

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

Leszno, dnia 3 listopada 2015 r., o godz. 12.00

Jarosław Lipiński - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie
działając na podstawie art. 175 § 1, zgodnie z art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k.

przy udziale protokolanta: Ewy Panicz

przesłuchał niżej wymienionego jako podejrzanego o czyn z art. 280 § 1 k.k.

Tożsamość podejrzanego stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Podejrzanym podał następujące dane osobowe: imię i nazwisko: **Andrzej Zajęc**;

Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki: Andrzej i Ewa z domu Michalska;

Data i miejsce urodzenia: 20 stycznia 1980 r. w Lesznie;

Miejsce zamieszkania: Leszno, ul. Wierzbowa 20;

Obywatelstwo: polskie;

Wykształcenie: zawodowe;

Stan cywilny: żonaty;

Liczba dzieci i ich wiek: nie ma dzieci;

Liczba osób pozostających na utrzymaniu podejrzanego: nikt nie pozostaje na jego utrzymaniu;

Zawód wyuczony: mechanik samochodowy;

Zatrudniony: bezrobotny;

Uposażenie: nie uzyskuje, pozostaje na utrzymaniu żony;

Zajęcie i dochód miesięczny małżonka: barmanka, 3 000 złotych miesięcznie;

Stan majątkowy: nie jest właścicielem nieruchomości ani też nie posiada wartościowych rzeczy ruchomych;

Karalność: nie karany;

Stan zdrowia: zdrowy, nie leczył się w poradni zdrowia psychicznego;

Podejrzanego pouczone o uprawnieniach określonych w art. 300 i 301 k.p.k. oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 74, 75, 77, 78 § 1, 138 i 139 k.p.k. Pouczenia te otrzymałem na piśmie.

(podpis podejrzanego)
Andrzej Zajęc

Podejrzanym nie żąda umożliwienia mu złożenia wyjaśnień na piśmie oraz nie żąda podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie.

(podpis podejrzanego)
Andrzej Zajęc

(podpis przesłuchującego)
Jarosław Lipiński

Podejrzanym wyjaśnia: Pouczony o treści praw i obowiązków podejrzanego, które otrzymałem też na piśmie, oświadczam, że przedstawiony mi w dniu dzisiejszym zarzut zrozumiałem. Nie przyznaję się do popełnienia zarzucanego mi przestępstwa. Odmawiam składania wyjaśnień.

Przesłuchanie zakończono w dniu 3 listopada 2015 r. o godz. 12.20.

Protokół po osobistym odczytaniu podpisuję.

(podpis przesłuchującego)
Jarosław Lipiński

(podpis podejrzanego)
Andrzej Zajęc

(podpis protokolanta)
Ewa Panicz

POSTANOWIENIE O PRZEDSTAWIENIU ZARZUTÓW

Leszno, dnia 3 listopada 2015 r.

Jarosław Lipiński - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie, uwzględniając dane zebrane w sprawie przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. popełnionego na szkodę Leszka Sroki, na podstawie art. 313 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przedstawić **Janowi Kolkowi** zarzut, że:

w dniu 20 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Piotrem Mareckim, uszkodził samochód marki Opel Astra, numer rejestracyjny PGN 1234, stanowiący własność Leszka Sroki w ten sposób, że uderzając kamieniami wybił w nim wszystkie szyby, czym spowodował szkodę w wysokości 2 000 złotych, przy czym działał publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

(podpis prokuratora)

Jarosław Lipiński

Treść postanowienia ogłoszono mi w dniu 3 listopada 2015 r. oraz pouczone o prawie żądania, do czasu zawiadomienia o terminie zapoznania się z materiałami śledztwa, podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie (art. 313 § 3 k.p.k.), w związku z tym oświadczam, iż nie żądam sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie, ani też nie żądam podania ustnie podstaw zarzutów.

(podpis podejrzanego)

Jan Kolek

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

Leszno, dnia 3 listopada 2015 r., o godz. 13.00

Jarosław Lipiński - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie
działając na podstawie art. 175 § 1, zgodnie z art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k.

przy udziale protokolanta: Ewy Panicz

przesłuchał niżej wymienionego jako podejrzanego o czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

Tożsamość podejrzanego stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Podejrzanym podał następujące dane osobowe: imię i nazwisko: **Jan Kolek**;

Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki: Jakub i Teresa z domu Florek;

Data i miejsce urodzenia: 17 lipca 1981 r. w Lesznie;

Miejsce zamieszkania: Leszno, ul. Grzybowa 7;

Obywatelstwo: polskie;

Wykształcenie: zawodowe;

Stan cywilny: kawaler;

Liczba dzieci i ich wiek: nie ma dzieci;

Liczba osób pozostających na utrzymaniu podejrzanego: nikt nie pozostaje na jego utrzymaniu;

Zawód wyuczony: murarz;

Zatrudniony: bezrobotny;

Uposażenie: nie uzyskuje, pozostaje na utrzymaniu rodziców;

Zajęcie i dochód miesięczny małżonka: nie jest żonaty;

Stan majątkowy: nie jest właścicielem nieruchomości ani też nie posiada wartościowych rzeczy ruchomych;

Karalność: nie karany;

Stan zdrowia: zdrowy, nie leczył się w poradni zdrowia psychicznego;

Podejrzanego pouczone o uprawnieniach określonych w art. 300 i 301 k.p.k. oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 74, 75, 77, 78 § 1, 138 i 139 k.p.k. Pouczenia te otrzymałem na piśmie.

(podpis podejrzanego)

Jan Kolek

Podejrzanym nie żąda umożliwienia mu złożenia wyjaśnień na piśmie oraz nie żąda podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie.

(podpis podejrzanego)

Jan Kolek

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

Podejrzanym wyjaśnia: Pouczony o treści praw i obowiązków podejrzanego, które otrzymałem też na piśmie, oświadczam, że przedstawiony mi w dniu dzisiejszym zarzut zrozumiałem. Przyznaję się do popełnienia zarzucanego mi przestępstwa. Odmawiam składania wyjaśnień.

Przesłuchanie zakończono w dniu 3 listopada 2015 r. o godz. 13.20.

Protokół po osobistym odczytaniu podpisuję.

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

(podpis podejrzanego)

Jan Kolek

(podpis protokolanta)

Ewa Panicz

NOTATKA URZĘDOWA
(z zebranych danych osobopoznawczych)

W trakcie przeprowadzonych czynności o podejrzanym Piotrze Mareckim, s. Marka i Ilony z domu Makuch urodzonego: 23 lipca 1980 r. w Lesznie, zamieszkałym w Lesznie przy ul. Krańcowej 34/11, ustalono, co następuje: w/w posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Kawaler. Nie ma dzieci. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Nie pracuje i pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie posiada nieruchomości ani wartościowych rzeczy ruchomych. Nie był leczony psychiatrycznie ani w poradni przeciwalkoholowej. W miejscu zamieszkania ma opinię pozytywną, nie było skarg sąsiadów i nie prowadzono żadnych czynności wobec niego.

(podpis policjanta)
Robert Szelaǳ

NOTATKA URZĘDOWA
(z zebranych danych osobopoznawczych)

W trakcie przeprowadzonych czynności o podejrzanym Andrzej Zającu s. Andrzeja i Ewy z domu Michalska, urodzonego: 20 stycznia 1980 r. w Lesznie, zamieszkałym w Lesznie przy ul. Wierzbowej 20, ustalono, co następuje: w/w posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Jest żonaty. Nie ma dzieci. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Nie pracuje i pozostaje na utrzymaniu żony. Nie posiada nieruchomości ani wartościowych rzeczy ruchomych. Nie był leczony psychiatrycznie ani w poradni przeciwalkoholowej. W miejscu zamieszkania ma opinię pozytywną, nie było skarg sąsiadów i nie prowadzono żadnych czynności wobec niego.

(podpis policjanta)
Robert Szelaǳ

NOTATKA URZĘDOWA
(z zebranych danych osobopoznawczych)

W trakcie przeprowadzonych czynności o podejrzanym Janie Kolku, s. Jakuba i Teresy z domu Florek urodzonego: 17 lipca 1981 r. w Lesznie, zamieszkałym w Lesznie przy ul. Grzybowej 7, ustalono, co następuje: w/w posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest murarzem. Kawaler. Nie ma dzieci. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Nie pracuje i pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie posiada nieruchomości ani wartościowych rzeczy ruchomych. Nie był leczony psychiatrycznie ani w poradni przeciwalkoholowej. W miejscu zamieszkania ma opinię pozytywną, nie było skarg sąsiadów i nie prowadzono żadnych czynności wobec niego.

(podpis policjanta)
Robert Szelaǳ

(pieczęć prokuratury)

Ds. 390/15

Do Sądu Rejonowego w Lesznie

II Wydział Karny

ul. Kasprowicza 1

64 – 100 Leszno

Przesyłam akta sprawy Ds. 390/15 przeciwko Piotrowi Mareckiemu oskarżonemu o przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. oraz przeciwko Andrzejowi Zajacowi oskarżonemu o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., a także przeciwko Janowi Kołkowi oskarżonemu o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. wraz z aktem oskarżenia.

Jednocześnie informuję, że o powyższym powiadomiono oskarżonych oraz pokrzywdzonego.

**Prokurator Rejonowy
w Lesznie**

Grzegorz Leszczyński
(podpis i pieczęć)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że niniejszy akt oskarżenia wpłynął do Sądu Rejonowego w Lesznie w dniu 4 grudnia 2015 r.

Sygn. akt Ds. 390/15

AKT OSKARŻENIA

przeciwko Piotrowi Mareckiemu o przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. oraz przeciwko Andrzejowi Zajęcowi o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., a także przeciwko Janowi Kołkowi o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

Oskarżam:

- 1) Piotra Mareckiego (Marecki), syna Marka i Ilony z domu Makuch, urodzonego 23 lipca 1980 r. w Lesznie, zamieszkałego w Lesznie, ul. Krańcowa 34/12, o wykształceniu zawodowym, kawalera, bezdzietnego, z zawodu mechanika samochodowego, nie pracującego, nie posiadającego nikogo na utrzymaniu, zdrowego, nie leczonego psychiatrycznie, nie posiadającego majątku, nie karanego,

o to, że:

- I. w dniu 19 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Andrzejem Zajęcem oraz w celu dokonania kradzieży pieniędzy, groził Leszkowi Sroce natychmiastowym użyciem wobec niego przemocy polegającej na pobiciu go i pozbawieniu życia, przy czym zakończył swój udział w przestępstwie na tym etapie i nie brał udziału w kradzieży pieniędzy, natomiast Andrzej Zajęc zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę pokrzywdzonego pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.,
- II. w dniu 20 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Janem Kołkiem, uszkodził samochód marki Opel Astra, numer rejestracyjny PGN 1234, stanowiący własność Leszka Sroki w ten sposób, że uderzając kamieniami wybił w nim wszystkie szyby, czym spowodował szkodę w wysokości 2 000 złotych, przy czym działał publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.;

- 2) Andrzeja Zajęca (Zajęc), syna Andrzeja i Ewy z domu Michalska, urodzonego 20 stycznia 1980 r. w Lesznie, zamieszkałego w Lesznie, ul. Wierzbowa 20, o wykształceniu zawodowym, żonatego, bezdzietnego, z zawodu mechanika samochodowego, nie pracującego, nie posiadającego nikogo na utrzymaniu, zdrowego, nie leczonego psychiatrycznie, nie posiadającego majątku, nie karanego,

o to, że:

- III. w dniu 19 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Piotrem Mareckim oraz w celu dokonania kradzieży pieniędzy, groził Leszkowi Sroce natychmiastowym użyciem wobec niego przemocy polegającej na pobiciu go i pozbawieniu życia, przy czym Piotr Marecki zakończył swój udział w przestępstwie na tym etapie i nie brał udziału w kradzieży pieniędzy, natomiast Andrzej Zajęc zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę pokrzywdzonego pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k.;

- 3) Jana Kołka (Kołek), syna Jakuba i Teresy z domu Florek, urodzonego 17 lipca 1981 r. w Lesznie, zamieszkałego w Lesznie, ul. Grzybowa 7, o wykształceniu zawodowym, żonatego, bezdzietnego, z zawodu murarza, nie pracującego, nie posiadającego nikogo na utrzymaniu, zdrowego, nie leczonego psychiatrycznie, nie posiadającego majątku, nie karanego,

o to, że:

IV. w dniu 20 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Piotrem Mareckim, uszkodził samochód marki Opel Astra, numer rejestracyjny PGN 1234, stanowiący własność Leszka Sroki w ten sposób, że uderzając kamieniami wybił w nim wszystkie szyby, czym spowodował szkodę w wysokości 2 000 złotych, przy czym działał publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

Na podstawie art. 24 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 31 § 1 k.p.k. sprawa niniejsza podlega rozpoznaniu przez Sąd Rejonowy w Lesznie w postępowaniu zwyczajnym.

Wykaz dowodów do przeprowadzenia na rozprawie:

I. Lista osób, których wezwania na rozprawę żąda oskarżyciel:

- 1) oskarżony Piotr Marecki, który winien być przesłuchany na okoliczność rozboju dokonanego w dniu 19 października 2015 r. na szkodę Leszka Sroki oraz na okoliczność uszkodzenia w dniu 20 października 2015 r. samochodu marki Opel Astra na szkodę wymienionego pokrzywdzonego,
- 2) oskarżony Andrzej Zając, który winien być przesłuchany na okoliczność rozboju dokonanego w dniu 19 października 2015 r. na szkodę Leszka Sroki,
- 3) oskarżony Jan Kołek, który winien być przesłuchany na okoliczność uszkodzenia w dniu 20 października 2015 r. samochodu marki Opel Astra na szkodę Leszka Sroki,
- 4) świadek Leszek Sroka, który winien być przesłuchany na okoliczność popełnionych na jego szkodę przestępstw rozboju i uszkodzenia samochodu marki Opel Astra, a które popełnione zostały odpowiednio w dniu 19 października 2015 r. i w dniu 20 października 2015 r.,
- 5) świadek Maria Zając, która winna być przesłuchana na okoliczność rozmowy, jaką przeprowadziła w dniu 19 października 2015 r. z Andrzejem Zającem, a dotyczącej rozboju popełnionego tego dnia na szkodę Leszka Sroki;

II. Lista dokumentów, których odczytania na rozprawie domaga się oskarżyciel:

- 1) informacje z Krajowego Rejestru Karnego dotyczące Piotra Mareckiego, Andrzeja Zająca i Jana Kołka – na okoliczność, że oskarżeni nie byli dotychczas karani,
- 2) informacje z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskane drogą elektroniczną – na okoliczność, że Piotr Marecki, Andrzej Zając i Jan Kołek nie posiadają żadnego majątku ani źródeł dochodu oraz nie zakończono i nie prowadzi się wobec nich postępowań podatkowych,
- 3) protokół oględzin samochodu marki Opel Astra stanowiącego własność pokrzywdzonego Leszka Sroki wraz z dokumentacją fotograficzną, sporządzony w dniu 21 października 2015 r. – na okoliczność, że wszystkie szyby w pojeździe zostały wybite oraz że nie znaleziono żadnych śladów, które nadawałyby się do badań i pozwoliłyby ustalić sprawcę bądź sprawców zniszczenia szyb,

- 4) oryginał faktury z dnia 30 października 2015 r., przedłożonej przez pokrzywdzonego Leszka Srokę w trakcie przesłuchania go w charakterze świadka w toku postępowania przygotowawczego w dniu 2 listopada 2015 r. – na okoliczność, że za zniszczone szyby w samochodzie Opel Astra i ich montaż zapłacił w salonie „Opel – Kowalski” kwotę 2 000 złotych,
- 5) protokół okazania Andrzeja Zajęcia pokrzywdzonemu Leszkowi Sroce, sporządzony w dniu 2 listopada 2015 r. – na okoliczność, że pokrzywdzony rozpoznał wśród okazywanych Andrzeja Zajęcia, jako osobę mu znaną, ale zaznaczył, iż nie jest pewien czy uczestniczył on w rozboju popełnionym na jego szkodę w dniu 19 października 2015 r.,
- 6) informacje zawierające dane osobopoznawcze o oskarżonych – na okoliczność daty i miejsca ich urodzenia, rodziców, miejsca zamieszkania, stanu rodzinnego, sytuacji majątkowej i opinii o nich w miejscu zamieszkania,
- 7) protokół zatrzymania Piotra Mareckiego – na okoliczność czasu i miejsca jego zatrzymania, przyczyn zatrzymania i czasu zwolnienia.

(podpis prokuratora)
Jarosław Lipiński

Z B I Ó R

**protokołów przesłuchania świadków, których wezwania
na rozprawę żąda oskarżyciel (art. 334 § 3 k.p.k.)**

w sprawie przeciwko:

Piotrowi Mareckiemu oskarżonemu o popełnienie przestępstw z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. oraz przeciwko Andrzejowi Zajacowi oskarżonemu o popełnienie przestępstwa z art. 280 § 1 k.k., a także przeciwko Janowi Kołkowi oskarżonemu o popełnienie przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

**PROTOKÓŁ PRZYJĘCIA USTNEGO ZAWIADOMIENIA O PRZESTĘPSTWIE I PRZESŁUCHANIA
W CHARAKTERZE ŚWIADKA OSOBY ZAWIADAMIAJĄCEJ**

Leszno, dnia 20 października 2015 r. godz. 9.20

Leszek Sroka

(imię i nazwisko osoby zawiadamiającej)

Na podstawie art. 304a k.p.k. i art. 143 § 1 i 2 k.p.k.

Jarosław Lipiński – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie

z udziałem protokolanta: Ewy Rajkowskiej

przyjął ustne zawiadomienie o przestępstwie i przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), o odpowiedzialności za zawiadomienie o niepełnionym przestępstwie lub fałszywym oskarżeniu (art. 238 k.k., art. 234 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

(podpis świadka)
Leszek Sroka

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Leszek Sroka;**

Imiona rodziców – Marian, Janina;

Data i miejsce urodzenia – 16 marca 1946 r., Leszno;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148 § 2a k.p.k.).

Zajęcie – emeryt;

Wykształcenie – średnie;

Karalność za fałszywe zeznania – nie karany;

Stosunek do stron – obcy.

Uprzedzony o treści art. 182 i 183 k.p.k. i pouczone o treści art. 185 k.p.k. oświadcza:

Zostałem uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje:

W dniu wczorajszym około godz. 21.30 udałem się na spacer do parku położonego przy ul. Sosnowej w Lesznie.

Usiadłem na ławce. Po chwili podeszło do mnie dwóch mężczyzn. W jednym z nich rozpoznałem Piotra Mareckiego.

Pamiętam go jeszcze z czasów, gdy był dzieckiem. Mieszka blisko mnie. Nie mam pewności co do drugiego

mężczyzny. Wydaje mi się jednak, że był to Andrzej Zajac. On przyjaźnił się z Piotrem Mareckim w dzieciństwie. Nie

jestem jednak pewien, czy był to Andrzej Zajac. Nie widziałem go bowiem od wielu lat. Poza tym miał na głowie

czapkę, która zasłaniała mu czoło i kurtkę ze stójką, która zasłaniała mu twarz niemal po czubek nosa. Nie wiem, gdzie

teraz mieszka Andrzej Zajac. Kiedyś mieszkał na ul. Ogrodniczej w Lesznie.

Gdy ci mężczyźni podeszli do mnie, to zaczęli krzyżeć: „dawaj pieniądze bo cię skopiemy, połamiemy ci zebra”, a nawet krzyżeli „zabijemy cię, jeżeli nie dasz kasy”. Obaj wypowiadali te groźby. Bardzo się wystraszyłem. Zaczęłem płakać. Myślałem, że mnie zabiją. Byli bardzo agresywni. Gdy krzyżeli, nachylali się nade mną. Czułem od nich alkohol. Powiedziałem im, że mam w portfelu 150 złotych. Powiedziałem też, że to wszystko co mam i jeżeli mi to zabiorą, to nie będę miał za co żyć. W tym momencie dostrzegłem, że Piotr Marecki cofnął się o kilka kroków i oświadczył: „nie płacz, ja ci nic nie zrobię, nie okradam biednych”. Moim zdaniem jemu zrobiło się mnie żal. Po chwili odszedł z miejsca zdarzenia. Odchodząc zwrócił się do tego drugiego mężczyzny słowami: „nie zamierzam w tym dalej uczestniczyć, a ty rób jak chcesz”.

Po odejściu Piotra Mareckiego ten drugi mężczyzna nadal używał wobec mnie gróźb pozbawienia życia. W pewnym momencie wyjął z kieszeni mojej kurtki portfel. Otworzył i zabrał 150 złotych. Portfel mi oddał. Następnie biegiem oddalił się z miejsca zdarzenia.

To wszystko, co mam obecnie do zeznania.

Protokół niniejszy odczytano. Świadek stwierdził, że protokół jest zgodny z jego zeznaniami.

Czynność zakończono w dniu 20 października 2015 r. o godz. 10.25.

(podpis świadka)

Leszek Sroka

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

(podpis protokolanta)

Ewa Rajkowska

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA ŚWIADKA

Leszno, dnia 2 listopada 2015 r. o godz. 10.20

Jarosław Lipiński – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie
z udziałem protokolanta: Ewy Rajkowskiej

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k. przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

(podpis świadka)

Leszek Sroka

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Leszek Sroka**;

Imiona rodziców – Marian, Janina;

Data i miejsce urodzenia – 16 marca 1946 r., Leszno;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148 § 2a k.p.k.).

Zajęcie – emeryt;

Wykształcenie – średnie;

Karalność za fałszywe zeznania – nie karany;

Stosunek do stron – obcy.

Uprzedzony o treści art. 182 i 183 k.p.k. i pouczonej o treści art. 185 k.p.k. oświadczam, że:

Pouczono mnie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje:

W nawiązaniu do moich wcześniejszych zeznań chciałbym dodać, że w dniu 21 października 2015 r. od policjantów dowiedziałem się, że mój samochód został uszkodzony. Policjanci przyjechali przeprowadzić oględziny pojazdu. Wszystkie szyby w samochodzie zostały wybite.

Samochód od kilku dni stał na ulicy przed blokiem, w którym mieszkam. Rzadko nim jeżdżę. Jest to samochód marki Opel Astra, numer rejestracyjny PGN 1234, rocznik 1998.

Od policjantów dowiedziałem się, że samochód został uszkodzony przez Piotra Mareckiego i Jana Kołka.

Za zniszczone szyby i ich montaż zapłaciłem w salonie „Opel – Kowalski” kwotę 2 000 złotych. Na dowód tego przedkładałem oryginał faktury z dnia 30 października 2015 r.

W tym miejscu przesłuchujący stwierdza, że Leszek Sroka wręczył mu oryginał faktury z dnia 30 października 2015 r. wystawionej przez salon „Opel Kowalski”, z której wynika, że za zniszczone szyby w samochodzie Opel Astra i ich montaż zapłacił w salonie „Opel – Kowalski” kwotę 2 000 złotych. Fakturę załączono do akt.

Ciąg dalszy przesłuchania:

W dniu dzisiejszym podczas okazania rozpoznałem Andrzeja Zająca, ale nadal nie mam pewności, czy brał on udział w napadzie na mnie w dniu 19 października 2015 r.

Składam wniosek o ściganie Piotra Mareckiego i Jana Kołka za uszkodzenie mojego samochodu.

To wszystko, co mam do powiedzenia w niniejszej sprawie.

Protokół niniejszy odczytano. Świadek stwierdził, że protokół jest zgodny z jego zeznaniami.

Przesłuchanie zakończono w dniu 2 listopada 2015 r. o godz. 11.00.

(podpis świadka)

Leszek Sroka

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

(podpis protokolanta)

Ewa Rajkowska

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA ŚWIADKA

Leszno, dnia 2 listopada 2015 r. o godz. 11.30

Jarosław Lipiński – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie

z udziałem protokolanta: Ewy Rajkowskiej

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k. przesłuchał niżej wymienioną w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

(podpis świadka)
Maria Zajęc

Świadka pouczono również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Maria Zajęc**;

Imiona rodziców - Wojciech, Julia;

Data i miejsce urodzenia - 24 maja 1980 r., Leszno;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148 § 2a k.p.k.).

Zajęcie – barmanka;

Wykształcenie – średnie;

Karalność za fałszywe zeznania - nie karana;

Stosunek do stron – żona Andrzeja Zajęca.

Uprzedzona o treści art. 182 i 183 k.p.k. i pouczona o treści art. 185 k.p.k. oświadczam, że:

Zostałam uprzedzona o prawie do odmowy składania zeznań, jako żona Andrzeja Zajęca, tj. osoba dla niego najbliższa, ale oświadczam, że z tego prawa nie korzystam i chcę złożyć zeznania.

Pouczono mnie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje:

Andrzej Zajęc jest moim mężem. Od kilku lat nigdzie nie pracuje. To ja go utrzymuję. Nie mamy dzieci. Mieszkamy w mieszkaniu moich rodziców.

W dniu 19 października 2015 r. około godz. 23.30 mąż wrócił do domu. Był trochę nietrzeźwy. Zaczął mi się chwalić, że nastraszył w parku starszego mężczyznę i zabrał mu 150 złotych. Zaczęłam go wypytywać o to zdarzenie. Powiedział mi, że nie uderzył tego mężczyzny, ale groził mu pozbawieniem życia. Śmiał się, że „dziadek płakał” i „trząsł się”. Twierdził, iż razem z nim brał w tym udział Piotr Marecki, ale „zrobiło mu się żal dziadka i zrezygnował”.

Mąż chciał mi dać te 150 złotych, ale odmówiłam ich przyjęcia. Byłam na niego zła. Krzyczałam, że jest przestępcą. Powiedziałam, aby sam udał się na Policję i do wszystkiego się przyznał, to będzie łagodnie potraktowany. On się tylko śmiał. Myślę, że te pieniądze przepił.

Chciałabym, żeby mąż się zmienił, tj. aby przestał pić i podjął pracę. On nie jest wobec mnie agresywny. Z sąsiadami też utrzymuje dobre kontakty.

Nic nie wiem o uszkodzeniu samochodu. Mąż nie wspominał o tym.

To wszystko, co chciałam zeznać.

Protokół niniejszy odczytano. Świadek stwierdził, że protokół jest zgodny z jego zeznaniami.

Przesłuchanie zakończono w dniu 2 listopada 2015 r. o godz. 12.20.

(podpis świadka)
Maria Zajęc

(podpis przesłuchującego)
Jarosław Lipiński

(podpis protokolanta)
Ewa Rajkowska

PROTOKÓŁ ROZPRAWY GŁÓWNEJ

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Lesznie II Wydział Karny

Sprawa z art. 280 § 1 k.k. i innych

OSKARŻENI: Piotr Marecki, Andrzej Zajac i Jan Kołek

OBECNI: *Przewodniczący* *SSR Andrzej Makowski*

Protokolant: *Filip Dębiński*

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lesznie Jarosława Lipińskiego

Wywołano sprawę o godz. 9.00. Rozprawa odbyła się jawnie.

Na rozprawę stawili się:

Oskarżeni Piotr Marecki, Andrzej Zajac i Jan Kołek.

Stawił się świadek Leszek Sroka. Nie stawiła się Maria Zajac. W tym miejscu prokurator przedłożył odpis skrócony aktu zgonu, wystawiony przez Urząd Stanu Cywilnego w Lesznie, z którego wynika, że Maria Zajac zmarła w dniu 30 stycznia 2016 r.

W tym miejscu pokrzywdzony Leszek Sroka oświadcza, że będzie działał w sprawie jako oskarżyciel posiłkowy.

Oskarżyciel posiłkowy pozostał na sali.

Oskarżeni podali dane co do swojej osoby (art. 213 k.p.k.):

Podane przez oskarżonych dane osobowe są zgodne z tymi, które zostały ujęte w akcie oskarżenia, przy czym Andrzej Zajac podał, że jego żona zmarła w dniu 30 stycznia 2016 r., a on obecnie pozostaje na utrzymaniu brata Romana Zajaca.

Prokurator zwięźle przedstawił zarzuty oskarżenia.

Przewodniczący pouczył oskarżonych o prawie do składania wyjaśnień, odmowy wyjaśnień lub odpowiedzi na pytania, składania wniosków dowodowych i konsekwencjach nieskorzystania z tego uprawnienia oraz o treści przepisów art. 100 § 3 i 4 k.p.k., art. 376 k.p.k., art. 377 k.p.k., art. 419 § 1 k.p.k. i art. 422 k.p.k., po czym zapytał, czy przyznają się do zarzucanych im czynów i czy chcą składać wyjaśnienia i jakie.

Oskarżony Piotr Marecki podał:

Odpis aktu oskarżenia otrzymałem. Stawiane mi zarzuty zrozumiałem. Przyznaję się do obu zarzucanych mi przestępstw. Chcę złożyć wyjaśnienia.

W dniu 19 października 2015 r. przebywałem ze znajomym w parku położonym przy ul. Sosnowej w Lesznie. Spożywaliśmy alkohol, a konkretnie wódkę. Nie pamiętam, ile wypiliśmy. Nie ujawnię personaliów kolegi, ponieważ nie chcę, aby poniósł konsekwencje tak poważnego przestępstwa.

Około godz. 21.30 zauważyliśmy siedzącego na jednej z ławek starszego mężczyznę. Postanowiliśmy go zastraszyć i zabrać mu pieniądze. Chcieliśmy kupić alkohol. Podeszliśmy do tego mężczyzny i zaczęliśmy mu grozić. Krzyczeliśmy obaj, że go „skopimy”, „zabijemy”.

Osobą, którą zaatakowaliśmy był siedzący na sali Leszek Sroka. Ja go znałem, ale wówczas pamiętałem tylko jego imię.

Pokrzywdzony bardzo przestraszył się naszych gróźb. Zaczął się trząść i płakać. Powiedział, że ma tylko 150 złotych. Prosił, aby mu ich nie zabierać, ponieważ to wszystko co ma na życie.

Zrobiło mi się go żal. Widziałem, że jest przerażony. Wzruszył mnie jego płacz. Pokrzywdzony był dla mnie zawsze miły. Pamiętam to jeszcze z dzieciństwa. Dlatego też powiedziałem koledze, że nie chcę w tym dalej uczestniczyć. Odchodząc powiedziałem mu „ty rób, jak chcesz”. Poszedłem do domu.

Zanim podeszliśmy do siedzącego na ławce pokrzywdzonego, sprawdziliśmy czy ktoś jest w pobliżu. Nikogo nie było.

W dniu 20 października 2015 r. około godz. 23.00 przyszedł do mnie do domu Jan Kołek. My znamy się od dziecka. Powiedział mi, że Leszek Sroka zawiadomił o zdarzeniu w parku prokuraturę i wskazał mnie jako sprawcę. Bardzo się zdenerwowałem. Zlitowałem się przecież nad nim, a on na mnie doniósł.

Udaliśmy się na ulicę, gdzie był zaparkowany samochód marki Opel Astra, którego właścicielem jest pokrzywdzony. Obaj uderzyliśmy kamieniami w szyby. To był mój pomysł i nakłoniłem do tego Jana Kołka. Wybiliśmy wszystkie szyby. Chciałem się zemścić.

Kiedy wybijaliśmy szyby kilkanaście osób przechodziło w pobliżu. Patrzyli na to co robimy, ale nie reagowali i szli dalej. Nie znam tych osób.

Żałuję tego, co zrobiłem i przepraszam pokrzywdzonego. To wszystko z tego, że zbyt często spożywam alkohol.

Na pytanie prokuratora oskarżony wyjaśnia: nie naprawiłem szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu. Nie neguję wysokości tej szkody. Nie podam danych kolegi, z którym byłem w parku. Nie wiem, skąd Jan Kołek wiedział, że pokrzywdzony o zdarzeniu w parku zawiadomił organ ścigania.

Oskarżyciel posiłkowy nie ma pytań.

Oskarżony Andrzej Zajac podał:

Odpis aktu oskarżenia otrzymałem. Stawiane mi zarzuty zrozumiałem. Nie przyznaję się do popełnienia zarzucanego mi przestępstwa. Odmawiam składania wyjaśnień.

Oskarżony Jan Kołek podał:

Odpis aktu oskarżenia otrzymałem. Stawiane mi zarzuty zrozumiałem. Przyznaję się do popełnienia zarzucanego mi przestępstwa. Odmawiam składania wyjaśnień.

Przewodniczący zarządził postępowanie dowodowe oraz pouczył oskarżonych o przysługującym im prawie zadawania pytań osobom przesłuchiwanym oraz składania wyjaśnień co do każdego dowodu (art. 386 § 2 k.p.k.). Świadka wezwano na salę rozpraw. Przewodniczący uprzedził świadka o odpowiedzialności za

złożenie fałszywych zeznań oraz pouczył go o treści art. 182, 183 i 185 k.p.k. Zapytany o imię, nazwisko, wiek, zajęcie, karalność za fałszywe zeznanie lub oskarżenie oraz stosunek do stron, podał:

Leszek Sroka - lat 69, emeryt, Leszno, nie karany, obcy.

Następnie Sąd odebrał od świadka przyrzeczenie, zgodnie z przepisami art. 187, 188 § 1 - 3 k.p.k.

Staje świadek Leszek Sroka i - swobodnie wypowiadając się - zeznaje: Pamiętam, że było to 19 października 2015 r. Udałem się na spacer do parku położonego przy ul. Sosnowej w Lesznie. Usiadłem na jednej z ławek. Chciałem przed snem wyciszyć się. Było około godz. 21.30. W pewnym momencie podeszło do mnie dwóch mężczyzn. Jednym z nich był Piotr Marecki. Znam go od wielu lat. Mieszka blisko mnie. Drugim mógł być Andrzej Zając, ale nie jestem tego pewien. Nie widziałem go od wielu lat, choć wiem, że przyjaźnił się z Piotrem Mareckim. Wiele lat temu widywałem ich często razem. Ten drugi mężczyzna miał na głowie czapkę, która zasłaniała mu czoło. Miał też kurtkę ze stójką, która zasłaniała mu sporą część twarzy, tj. niemal po czubek nosa.

Obaj mężczyźni krzyczeli do mnie: „dawaj pieniądze, bo cię skopiemy, połamiemy ci zębra”. Krzyczeli też: „zabijemy cię, jeżeli nie dasz kasy”. Bardzo się wystraszyłem. Zacząłem płakać. Byłem niemal pewny, że mnie zabiją, albo wyrządzą mi jakąś poważną krzywdę. Nikogo nie było w pobliżu. Wiedziałem, że nikt mi nie pomoże. Mężczyźni byli bardzo agresywni. Czulem od nich alkohol, gdyż krzyżąc nachylali się nade mną. Powiedziałem im, że mam w portfelu 150 złotych. Powiedziałem też, że to wszystkie pieniądze, jakie mam na życie. Zauważyłem, że Piotr Marecki cofnął się o kilka kroków i oświadczył: „nie płacz, ja ci nic nie zrobię, nie okradam biednych”. Jestem pewien, że jemu zrobiło się mnie żal. Po chwili odszedł z miejsca zdarzenia. Odchodząc zwrócił się do tego drugiego mężczyzny słowami: „nie zamierzam w tym dalej uczestniczyć, a ty rób jak chcesz”.

Niestety ten drugi mężczyzna nadal groził, że mnie zabije. W pewnym momencie wyjął z kieszeni mojej kurtki portfel, który otworzył i zabrał 150 złotych. Portfel mi oddał. Następnie biegiem oddalił się z miejsca zdarzenia.

W dniu 21 października 2015 r. przyjechali do mnie policjanci. Od nich dowiedziałem się, że Piotr Marecki i Jan Kołek uszkodzili mój samochód. Powiedzieli mi, że Piotr Marecki przyznał się do tego, choć nie postawiono mu w związku z tym zarzutu. Prokurator przesłuchiwał go bowiem w sprawie wydarzenia w parku. Policjanci na polecenie prokuratora przyjechali dokonać oględzin samochodu.

W samochodzie wybito wszystkie szyby. Za szyby i ich montaż zapłaciłem w salonie „Opel – Kowalski” 2 000 złotych. W postępowaniu przygotowawczym przedłożyłem w związku z tym stosowną fakturę. Podtrzymuję swój wniosek o ściganie oskarżonych za uszkodzenie mojego samochodu.

To wszystko co mam do powiedzenia.

Na pytanie prokuratora świadek zeznaje: Oskarżeni nie naprawili wyrządzonych mi szkód.

Oskarżeni nie mają pytań.

W tym miejscu prokurator oraz oskarżyciel posiłkowy wnoszą o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu ze skróconego odpisu aktu zgonu Marii Zając – na okoliczność jej zgonu w dniu 30 stycznia 2016 r., poprzez jego odczytanie przez prokuratora albo oskarżyciela posiłkowego, a nadto o dopuszczenie dowodu z odczytania przez prokuratora albo oskarżyciela posiłkowego, na podstawie art. 391 § 1a k.p.k., protokołu zeznań Marii Zając złożonych w postępowaniu przygotowawczym – na okoliczność rozmowy, jaką przeprowadziła w dniu 19 października 2015 r. z Andrzejem Zającem, a dotyczącej rozboju popełnionego tego dnia na szkodę Leszka Sroki, ponieważ ma to istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia w sprawie.

Przewodniczący zarządził przerwę w celu rozważenia zasadności wniosków prokuratora i oskarżyciela posiłkowego.

Po przerwie: stawili się prokurator oraz oskarżyciel posiłkowy, a także oskarżeni.

Sąd postanowił:

- 1) dopuścić dowód ze skróconego odpisu aktu zgonu Marii Zając, wystawionego przez Urząd Stanu Cywilnego w Lesznie – na okoliczność zgonu Marii Zając w dniu 30 stycznia 2016 r., poprzez jego odczytanie przez prokuratora. Prokurator odczytał przedmiotowy dokument,
- 2) na podstawie art. 170 § 1 pkt 1 k.p.k. oddalić wniosek prokuratora i oskarżyciela posiłkowego o dopuszczenie dowodu z odczytania protokołu zeznań złożonych w postępowaniu przygotowawczym przez Marię Zając albowiem przeprowadzenie tego dowodu jest niedopuszczalne.

Uzasadnienie

Zasadny okazał się wniosek o dopuszczenie dowodu ze skróconego odpisu aktu zgonu Marii Zając. Potwierdzenie jej zgonu w dniu 30 stycznia 2016 r. ma bowiem znaczenie dla dalszego postępowania dowodowego w sprawie. W akcie oskarżenia prokurator wniósł przecież o przesłuchanie Marii Zając na rozprawie, a zgon świadka uniemożliwia przeprowadzenie tej czynności.

Niezasadny okazał się jednak drugi z wniosków. Wprawdzie art. 391 § 1a k.p.k. pozwala na odczytanie na rozprawie zeznań świadka, który zmarł, ale dotyczy to tylko tych świadków, którzy nie byli osobami najbliższym dla oskarżonego. Zgodnie bowiem z art. 186 § 1 k.p.k., osoba najbliższa dla oskarżonego może skorzystać z prawa do odmowy zeznań „nie później (...) niż przed rozpoczęciem pierwszego zeznania w postępowaniu sądowym”.

Maria Zając była żoną oskarżonego Andrzeja Zająca. Co istotne, zmarła przed terminem rozprawy. Nigdy zatem nie była przesłuchana w niniejszej sprawie przed sądem. W konsekwencji, w postępowaniu sądowym nie została też uprzedzona o prawie odmowy zeznań. Nie można wykluczyć, że skorzystałby z tego prawa, gdyby żyła. W tej sytuacji odczytywanie jej zeznań z postępowania przygotowawczego jest niedopuszczalne. Niczego nie zmienia to, że w postępowaniu przygotowawczym Maria Zając została uprzedzona o prawie odmowy zeznań i z tego prawa nie skorzystała.

W tym miejscu oskarżyciel posiłkowy składa wniosek o nałożenie na oskarżonych obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłacenie na jego rzecz kwoty 2 000 złotych w związku z uszkodzeniem samochodu oraz kwoty 150 złotych w związku z rozbojem.

Prokurator, oskarżyciel posiłkowy oraz oskarżeni zgodnie wnoszą o ujawnienie bez odczytywania dokumentów wymienionych w akcie oskarżenia, co do których oskarżyciel domagał się ich odczytania na rozprawie - na okoliczności wskazane przez oskarżyciela.

Sąd postanowił:

Na podstawie art. 394 § 2 k.p.k., na zgodny wniosek stron, uznać za ujawnione bez odczytywania:

- 1) informacje z Krajowego Rejestru Karnego dotyczące Piotra Mareckiego, Andrzeja Zająca i Jana Kołka – na okoliczność, że oskarżeni nie byli dotychczas karani,
- 2) informacje z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskane drogą elektroniczną – na okoliczność, że Piotr Marecki, Andrzej Zajęc i Jan Kołek nie posiadają żadnego majątku ani źródeł dochodu oraz nie zakończono i nie prowadzi się wobec nich postępowań podatkowych,
- 3) protokół oględzin samochodu marki Opel Astra stanowiącego własność pokrzywdzonego Leszka Sroki wraz z dokumentacją fotograficzną, sporządzony w dniu 21 października 2015 r. – na okoliczność, że wszystkie szyby w pojeździe zostały wybite oraz że nie znaleziono żadnych śladów, które nadawałyby się do badań i pozwoliłyby ustalić sprawcę bądź sprawców zniszczenia szyb,
- 4) oryginał faktury z dnia 30 października 2015 r., przedłożonej przez pokrzywdzonego Leszka Srokę w trakcie przesłuchania go w charakterze świadka w toku postępowania przygotowawczego w dniu 2 listopada 2015 r. – na okoliczność, że za zniszczone szyby w samochodzie Opel Astra i ich montaż zapłacił w salonie „Opel – Kowalski” kwotę 2 000 złotych,
- 5) protokół okazania Andrzeja Zająca pokrzywdzonemu Leszkowi Sroce, sporządzony w dniu 2 listopada 2015 r. – na okoliczność, że pokrzywdzony rozpoznał wśród okazywanych Andrzeja Zająca, jako osobę mu znaną, ale zaznaczył, iż nie jest pewien, czy uczestniczył on w rozboju popełnionym na jego szkodę w dniu 19 października 2015 r.,
- 6) informacje zawierające dane osobopoznawcze o oskarżonych – na okoliczność daty i miejsca ich urodzenia, rodziców, miejsca zamieszkania, stanu rodzinnego, sytuacji majątkowej i opinii o nich w miejscu zamieszkania,
- 7) protokół zatrzymania Piotra Mareckiego – na okoliczność czasu i miejsca jego zatrzymania oraz przyczyn zatrzymania i czasu zwolnienia.

Na pytanie Przewodniczącego - strony oświadczyły, że nie żądają uzupełnienia postępowania dowodowego. Przewodniczący ogłosił, że przewód sądowy jest zamknięty, po czym udzielił głosu stronom.

Oskarżyciel publiczny wnosi o uznanie oskarżonego Piotra Mareckiego za winnego zarzucanych mu przestępstw i wymierzenie mu za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. kary 2 lat pozbawienia wolności, a za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. art. 57a § 1 k.k. kary 1 roku pozbawienia wolności oraz orzeczenie kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wnosi też o uznanie Andrzeja Zająca za winnego zarzucanego mu przestępstwa i wymierzenie mu kary 3 lat pozbawienia wolności. Nadto wnosi o uznanie Jana Kołka za winnego zarzucanego mu przestępstwa i wymierzenie mu kary 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżyciel posiłkowy Leszek Sroka wnosi o uznanie oskarżonych za winnych wszystkich zarzucanych im przestępstw i wymierzenie kar takich, jakie zaproponował oskarżyciel publiczny. Nadto wnosi o uwzględnienie jego wniosku o nałożenie na oskarżonych obowiązku naprawienia szkód wyrządzonych popełnionymi przestępstwami.

Oskarżony Piotr Marecki wnosi o umorzenie postępowania odnośnie do czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k., ponieważ odstąpił od jego dokonania. Wnosi też o łagodne potraktowanie za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. Przyznał się bowiem do tego czynu, choć Policja nie wiedziała, że jest jego sprawcą.

Oskarżony Andrzej Zając wnosi o uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa.

Oskarżony Jan Kolek wnosi o wymierzenie mu łagodnej kary.

Sąd udał się na naradę.

Po naradzie i sporządzeniu wyroku Przewodniczący ogłosił go publicznie, podał najważniejsze powody wyroku oraz wskazał stronom sposób i termin odwołania.

Podczas ogłoszenia wyroku byli obecni prokurator, oskarżyciel posiłkowy oraz oskarżeni.

Rozprawę zamknięto o godz. 13.00.

(podpis Przewodniczącego)

Andrzej Makowski

(podpis Protokolanta)

Filip Dębiński

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Lesznie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Makowski

Protokolant: Filip Dębiński

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lesznie Jarosława Lipińskiego,

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2016 r. sprawy karnej:

- 1) Piotra Mareckiego (Marecki), syna Marka i Ilony z domu Makuch, urodzonego 23 lipca 1980 r. w Lesznie,

oskarżonego o to, że:

- I. w dniu 19 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Andrzejem Zającem oraz w celu dokonania kradzieży pieniędzy, groził Leszkowi Sroce natychmiastowym użyciem wobec niego przemocy polegającej na pobiciu go i pozbawieniu życia, przy czym zakończył swój udział w przestępstwie na tym etapie i nie brał udziału w kradzieży pieniędzy, natomiast Andrzej Zająć zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę pokrzywdzonego pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.,
- II. w dniu 20 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Janem Kołkiem, uszkodził samochód marki Opel Astra, numer rejestracyjny PGN 1234, stanowiący własność Leszka Sroki w ten sposób, że uderzając kamieniami wybił w nim wszystkie szyby, czym spowodował szkodę w wysokości 2 000 złotych, przy czym działał publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.;

2) Andrzeja Zająca (Zająć), syna Andrzeja i Ewy z domu Michalska, urodzonego 20 stycznia 1980 r. w Lesznie, oskarżonego o to, że:

- III. w dniu 19 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Piotrem Mareckim oraz w celu dokonania kradzieży pieniędzy, groził Leszkowi Sroce natychmiastowym użyciem wobec niego przemocy polegającej na pobiciu go i pozbawieniu życia, przy czym Piotr Marecki zakończył swój udział w przestępstwie na tym etapie i nie brał udziału w kradzieży pieniędzy, natomiast Andrzej Zająć zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę pokrzywdzonego pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k.,

3) Jana Kołka (Kolek), syna Jakuba i Teresy z domu Florek, urodzonego 17 lipca 1981 r. w Lesznie, oskarżonego o to, że:

IV. w dniu 20 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Piotrem Mareckim, uszkodził samochód marki Opel Astra, numer rejestracyjny PGN 1234, stanowiący własność Leszka Sroki w ten sposób, że uderzając kamieniami wybił w nim wszystkie szyby, czym spowodował szkodę w wysokości 2 000 złotych, przy czym działał publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

1. Na podstawie art. 17 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 15 § 1 k.k. umarza postępowanie karne przeciwko Piotrowi Mareckiemu o czyn zarzucany mu w punkcie I, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.
2. Oskarżonego Andrzeja Zajęca uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie III, tj. od popełnienia przestępstwa z art. 280 § 1 k.k.
3. Oskarżonego Piotra Mareckiego uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie II, popełnionego w sposób tam opisany, tj. przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 3 k.k. i art. 60 § 6 pkt 4 k.k. oraz art. 34 § 1 i § 1a k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku powstrzymania się od nadużywania alkoholu.
4. Oskarżonego Jana Kołka uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie IV, popełnionego w sposób tam opisany, tj. przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
5. Na podstawie art. 57a § 2 k.k., orzeka od oskarżonych Piotra Mareckiego i Jana Kołka na rzecz pokrzywdzonego Leszka Sroki nawiazki w kwocie po 200 (dwieście) złotych od każdego z nich.
6. Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k., w części dotyczącej punktu 1 i 2 wyroku, kosztami procesu obciąża Skarb Państwa, a w pozostałym zakresie, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, zwalnia oskarżonych Piotra Mareckiego i Jana Kołka od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od uiszczenia opłaty.

(podpis przewodniczącego)

SRR Andrzej Makowski

Pieczęć wpływu wniosku
do Sądu Rejonowego w Lesznie
(prezentata biura podawczego)
22 lutego 2016 r.

Leszno, dnia 22 lutego 2016 r.

Radca prawny Roman Mądry
Kancelaria Radcy Prawnego w Lesznie
ul. Dąbrowskiego 14/24
64-100 Leszno

Sygn. akt II K 1610/15

Do Sądu Rejonowego w Lesznie
II Wydział Karny

Wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku z dnia 18 lutego 2016 r. w sprawie Piotra Mareckiego, Andrzeja Zająca i Jana Kołka, sygn. akt II K 1610/15.

Przedkładając w załączeniu pełnomocnictwo udzielone mi przez Pana Leszka Srokę, oskarżyciela posiłkowego w sprawie II K 1610/15, na podstawie art. 422 § 1 k.p.k. wnoszę, jako pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, o sporządzenie na piśmie i doręczenie mi – na adres kancelarii – odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem w sprawie II K 1610/15. Wniosek dotyczy całości wyroku.

(podpis radcy prawnego)
Roman Mądry

Leszno, dnia 22 lutego 2016 r.

PEŁNOMOCNICTWO

Ja, niżej podpisany Leszek Sroka, oskarżyciel posiłkowy w sprawie II K 1610/15 Sądu Rejonowego w Lesznie, niniejszym upoważniam radcę prawnego Romana Mądrego, prowadzącego Kancelarię Radcy Prawnego w Lesznie, do reprezentowania mnie i występowania w sprawie II K 1610/15 Sądu Rejonowego w Lesznie przed wszystkim sądami i organami, jako pełnomocnik, z prawem udzielenia dalszych substytucji.

(podpis)
Leszek Sroka

Uzasadnienie

W dniu 19 października 2015 r. w godzinach wieczornych oskarżony Piotr Marecki razem ze swoim kolegą, którego danych nie ustalono, spożywał alkohol w parku położonym przy ul. Sosnowej w Lesznie. Około godz. 21.30 do parku przyszedł Leszek Sroka (lat 69) i usiadł na ławce. Oskarżony i jego kolega postanowili zastraszyć go i zabrać mu pieniądze. Chcieli przeznaczyć je na alkohol.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego Piotra Mareckiego,
- zeznania pokrzywdzonego Leszka Sroki.

Piotr Marecki i jego znajomy upewnili się, że w pobliżu nie ma innych osób i podeszli do Leszka Sroki. Zażądali od niego pieniędzy i jednocześnie obaj grozili mu „skopaniem” i „pozbawieniem życia”, gdyby ich im nie dał. Pokrzywdzony bardzo się przestraszył. Zaczął płakać. Powiedział, że ma przy sobie 150 złotych. Prosił, żeby nie zabierali mu pieniędzy, ponieważ nie będzie miał za co żyć. Piotrowi Mareckiemu zrobiło się żal Leszka Sroki. Wzruszył go jego płacz. Dostrzegł też, że pokrzywdzony przeraźliwie się boi. Postanowił odstąpić od dokonania zaplanowanego przestępstwa. Powiedział do kolegi: „nie zamierzam w tym dalej uczestniczyć, a ty rób jak chcesz” i poszedł do domu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego Piotra Mareckiego,
- zeznania pokrzywdzonego Leszka Sroki.

Po odejściu Piotra Mareckiego jego kolega nadal groził pokrzywdzonemu pozbawieniem go życia i domagał się pieniędzy. W pewnym momencie wyjął portfel z kurtki pokrzywdzonego, otworzył go i zabrał 150 złotych. Portfel zwrócił Leszkowi Sroce i uciekł z miejsca zdarzenia.

Dowód:

- zeznania pokrzywdzonego Leszka Sroki.

W dniu 20 października 2015 r. około godz. 23.00 Jan Kołek przyszedł do domu Piotra Mareckiego. Powiedział mu, że Leszek Sroka zawiadomił prokuraturę o wydarzeniu, które miało miejsce w parku poprzedniego dnia. Oskarżony zdenerwował się. Był zły na pokrzywdzonego za to, że na niego doniósł, choć on się nad nim zlitował. Postanowił się zemścić. Nakłonił Jana Kołka, aby razem z nim uszkodził samochód marki Opel Astra, którego właścicielem był Leszek Sroka. W tym celu udali się na ulicę, gdzie pojazd był zaparkowany. Następnie uderzając kamieniami wybili wszystkie szyby w samochodzie. W trakcie wybijania szyb kilkanaście osób przechodziło w pobliżu i obserwowało ich zachowanie.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego Piotra Mareckiego,
- zeznania pokrzywdzonego Leszka Sroki,
- protokół oględzin samochodu marki Opel Astra, numer rejestracyjny PGN 1234.

Wysokość szkody związanej z uszkodzeniem samochodu wyniosła 2 000 złotych.

Dowód:

- zeznania pokrzywdzonego Leszka Sroki,
- oryginał faktury wystawionej przez salon „Opel – Kowalski”.

Oskarżeni nie byli w przeszłości karani. W miejscu zamieszkania posiadają pozytywne opinie.

Nie pracują i nie posiadają majątku.

Dowód:

- informacje z KRK,
- informacje z systemu teleinformatycznego prowadzonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
- dane osobopoznawcze o oskarżonych.

Oskarżony Piotr Marecki zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i na rozprawie przyznał się do obu zarzucanych mu przestępstw. Złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Wyjaśnił, że w dniu 19 października 2015 r. w godzinach wieczornych przebywał razem z kolegą w parku przy ul. Sosnowej w Lesznie. Odmówił podania personaliów kolegi. Spożywali alkohol. Około godz. 21.30 zauważyli siedzącego na ławce starszego mężczyznę, którym okazał się Leszek Sroka. Postanowili go zastraszyć i zabrać mu pieniądze. Chcieli kupić alkohol. Podeszli do pokrzywdzonego. Zażądali pieniędzy i zarazem zaczęli mu grozić pobiciem oraz pozbawieniem życia. Pokrzywdzony bardzo się przestraszył. Rozplakał się. Powiedział, że ma tylko 150 złotych. Prosił, aby nie zabierali mu pieniędzy. Twierdził, że to wszystko, co ma na życie. Płacz i strach, który ogarnął Leszka Srokę, wzruszyły Piotra Mareckiego. Zrobiło mu się go żal. Postanowił odstąpić od dokonania rozboju, tj. zrezygnował z zaboru pieniędzy. Powiedział koledze, że nie zamierza dalej w tym uczestniczyć, ale też dodał „a ty rób, jak chcesz” i poszedł do domu.

Nadto Piotr Marecki wyjaśnił, że w dniu 20 października 2015 r. około godz. 23.00 spotkał się z Janem Kołkiem, który mu powiedział, że Leszek Sroka zawiadomił prokuraturę o zdarzeniu, które miało miejsce w parku i wskazał jego jako sprawcę. Piotr Marecki zdenerwował się. Postanowił się zemścić na pokrzywdzonym. W konsekwencji razem z Janem Kołkiem powybił wszystkie szyby w samochodzie marki Opel Astra należącym do Leszka Sroki, który był zaparkowany na ulicy. Przyznał, że to on był pomysłodawcą tego czynu i nakłonił do niego Jana Kołka. Podkreślił zarazem, że w trakcie wybijania szyb w samochodzie kilkanaście osób przechodziło obok, przyglądało się ich zachowaniu, ale nikt nie zareagował.

Oskarżony Andrzej Zając nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i odmówił składania wyjaśnień.

Z kolei Jan Kołek przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i odmówił składania wyjaśnień.

Pokrzywdzony Leszek Sroka szczegółowo opisał przebieg wydarzeń w dniu 19 października 2015 r. Zeznał, że jednym ze sprawców, którzy żądali od niego pieniędzy i zarazem grozili mu pobiciem oraz pozbawieniem życia był Piotr Marecki. Wydawało mu się, że drugim sprawcą mógł być Andrzej Zając, ale nie był tego pewien. Mężczyzna ten miał bowiem czapkę nasuniętą na czoło i kurtkę z kołnierzem, który zasłaniał mu twarz „aż po czubek nosa”. Pokrzywdzony zeznał też, że Piotr Marecki nie brał udziału

w zaborze pieniędzy, ponieważ po wypowiedzeniu gróźb zrezygnował z dalszego udziału w przestępstwie. Zdaniem Leszka Sroki, rezygnacja Piotra Mareckiego była wynikiem litości i wzruszenia, które ogarnęły go na skutek płaczu pokrzywdzonego i próśb o niezabieranie mu pieniędzy. Pokrzywdzony stwierdził również, że o wybiciu szyb w samochodzie dowiedział się w dniu 21 października 2015 r. od policjantów, którzy przybyli przeprowadzić oględziny pojazdu. Zaznaczył również, że szkoda związana z uszkodzeniem samochodu wyniosła 2 000 złotych.

Opisane wyżej wyjaśnienia Piotra Mareckiego i zeznania Leszka Sroki w pełni zasługują na wiarę. Są one logiczne, konsekwentne, a co najistotniejsze, w pełni zbieżne. Ich relacje były podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd dał także wiarę ujawnionym na rozprawie dokumentom, których wiarygodności nie podważała żadna ze stron.

Popełnienie przez Jan Kołka przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. nie budzi wątpliwości i to nie tylko z uwagi na przyznanie się przez niego do dokonania tego czynu, ale też z uwagi na jednoznaczne wyjaśnienia, jakie w tej kwestii złożył Piotr Marecki.

W przekonaniu Sądu, nie ma jednak dowodów na to, że Andrzej Zając brał udział w popełnieniu przestępstwa rozboju na szkodę Leszka Sroki. Piotr Marecki odmówił bowiem podania danych osoby, która przebywała z nim w parku w dniu 19 października 2015 r., a pokrzywdzony nie był pewien, czy tą osobą był Andrzej Zając, czemu dał wyraz tak w trakcie składania zeznań, jak i podczas okazania. Z kolei zeznania Marii Zając, złożone w postępowaniu przygotowawczym, nie mogły być odczytane na rozprawie i tym samym nie mogły stanowić dowodu w niniejszej sprawie, co wyczerpująco wykazano w postanowieniu zapadłym na rozprawie.

Reasumując, żaden z dowodów przeprowadzonych na rozprawie nie wskazuje na sprawstwo Andrzeja Zająca w zakresie zarzucanego mu przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. Dlatego też Sąd uniewinnił go od popełnienia tego czynu.

Oczywistym jest też, że Piotr Marecki grożąc Leszkowi Sroce pobiciem i pozbawieniem życia w celu zabrania mu pieniędzy wkroczył na etap usiłowania rozboju. Nie może być tu mowy o dokonaniu, ponieważ nie brał on udziału w zaborze pieniędzy. Oskarżony niewątpliwie odstąpił od dokonania i było to odstąpienie dobrowolne, gdyż wynikało ze wzruszenia i litości nad płaczącym pokrzywdzonym. Zdecydowały o tym jego przeżycia wewnętrzne, a nie czynniki zewnętrzne.

Zgodnie z art. 15 § 1 k.k., nie podlega karze za usiłowanie, kto dobrowolnie odstąpił od dokonania. Natomiast w myśl art. 17 § 1 pkt 4 k.p.k., nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy ustawa stanowi, że sprawca nie podlega karze. W konsekwencji, na podstawie art. 17 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 15 § 1 k.k., Sąd umorzył postępowanie przeciwko Piotrowi Mareckiemu o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.

Wybijając szyby w samochodzie należącym do Leszka Sroki i powodując szkodę w wysokości 2 000 złotych, Piotr Marecki i Jan Kołek spowodowali uszkodzenie przedmiotowego pojazdu, czym wyczerpali znamiona występku z art. 288 § 1 k.k. Ich zachowanie należało również zakwalifikować w związku z art. 57a § 1 k.k., ponieważ działali publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie dla porządku prawnego. Wprawdzie w momencie wybijania szyb była już późna godzina

nocna, ale ich zachowanie mogło być dostrzeżone przez z góry nie dającą się określić grupę osób, co wynika z wyjaśnień Piotra Mareckiego, który podał, że kilkanaście osób obserwowało ich zachowanie polegające na wybijaniu szyb w samochodzie, który był przecież zaparkowany na ulicy. Oskarżeni nie mieli też racjonalnego powodu, aby uszkodzić przedmiotowy pojazd. Za taki „powód” nie można przecież uznać tego, że pokrzywdzony zawiadomił prokuraturę o rozboju, który miał miejsce w dniu 19 października 2015 r.

Sąd skazał Piotra Mareckiego i Jana Kołka za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

Wymierzając karę Janowi Kołkowi Sąd z jednej strony wziął pod uwagę to, że nie był on dotychczas karany i w miejscu zamieszkania ma pozytywną opinię, a z drugiej strony to, że popełniony przez niego czyn miał charakter chuligański, a szkoda wyniosła 2 000 złotych. W rezultacie Sąd wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd nie zawiesił warunkowo wykonania tej kary, ponieważ nie wystąpiły okoliczności, które wskazywałyby na szczególnie uzasadniony wypadek.

Jeżeli chodzi o Piotra Mareckiego, to niewątpliwie ujawnił on przed organem ścigania istotne okoliczności dotyczące przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. W momencie składania przez niego wyjaśnień odnośnie do rozboju, organy ścigania nie miały wiedzy o uszkodzeniu samochodu Leszka Sroki. Taką też świadomość miał Piotr Marecki, co wynika z jego wyjaśnień. Oskarżony ujawnił również osobę z nim współdziałającą, tj. Jana Kołka. W tej sytuacji Sąd, zgodnie z art. 60 § 3 k.k., miał obowiązek zastosowania wobec Piotra Mareckiego nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Ostatecznie Sąd, na podstawie art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 3 k.k. i art. 60 § 6 pkt 4 k.k. oraz art. 34 § 1 i § 1a k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 k.k., wymierzył Piotrowi Mareckiemu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku powstrzymania się od nadużywania alkoholu. Zdaniem Sądu, kara ta jest odpowiednia do stopnia zawinienia oskarżonego oraz do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, jak też zapewnia prawidłowe oddziaływanie wychowawcze i zapobiegawcze wobec niego. Pamiętać bowiem należy, że przypisane Piotrowi Mareckiemu przestępstwo było związane z nadużywaniem przez niego alkoholu, co sam przyznał w swoich wyjaśnieniach.

Na podstawie art. 57a § 2 k.k., Sąd orzekł, obligatoryjne w tym przypadku, nawiązki od oskarżonych Piotra Mareckiego i Jana Kołka na rzecz pokrzywdzonego w kwocie po 200 złotych od każdego z nich. Sąd określił wysokość nawiązek na takim poziomie biorąc pod uwagę zarówno wysokość zaistniałej szkody, jak i sytuację majątkową oskarżonych.

Sąd nie uwzględnił wniosku pokrzywdzonego o nałożenie na oskarżonych obowiązku naprawienia szkód związanych z popełnionymi na jego szkodę przestępstwami z trzech powodów. Po pierwsze, środek kompensacyjny z art. 46 § 1 k.k. znajduje zastosowanie tylko w przypadku skazania. Andrzej Zając został zaś uniewinniony od popełnienia przestępstwa rozboju, a wobec Piotra Mareckiego umorzono postępowanie o ten czyn. Po drugie, Leszek Sroka złożył wniosek o orzeczenie wspomnianego środka kompensacyjnego po upływie przewidzianego ustawą terminu. Wniosek ten winien być bowiem złożony do zakończenia składania przez pokrzywdzonego pierwszych zeznań na rozprawie. Leszek Sroka złożył zaś wniosek po zakończeniu składania zeznań na rozprawie. Po trzecie, Leszek Sroka złożył przedmiotowy wniosek ustnie do protokołu rozprawy, a winien on być złożony odrębnym pismem.

Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k., w części dotyczącej punktu 1 i 2 wyroku, Sąd kosztami procesu obciążył Skarb Państwa, ponieważ Andrzej Zając został uniewinniony od popełnienia czynu z art. 280 § 1 k.k., natomiast wobec Piotra Mareckiego umorzono postępowanie o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. W pozostałym zakresie, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, Sąd zwolnił Piotra Mareckiego i Jana Kołka od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od uiszczenia opłaty. Oskarżeni nie mają bowiem źródeł dochodu oraz majątku.

(podpis Przewodniczącego)

SSR Andrzej Makowski

Informacja dla zdającego:

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony radcy prawnemu Romanowi Mądreemu na adres jego kancelarii w dniu 7 marca 2016 r.